

Mazi Denen Yolcu

– matruk · 20 Temmuz 2010

Meğer rüya imiş o tatlı günler
İlk kez ayrılmak evden koşmak sınıfa
Meğer aranınca bulunmazmış dünler
Anlamazmış yürek çalışmazmış buna kafa
Rengi solmuş fotoğraflarda şimdi dostlar

Sessizce ağlar gibi anınca maziyi
İlkbahar yeli okşar sanki tenimi
Nerde şimdi nerde o acemi günleri
Aşk nedir bilmeden titrek yüreğimiz
Nasıl heyecanla çarpardı aşk için

Öyküsü masallardan destanlardan kalma
Gizemli bir parça taşır o tatlı günlerin
Rengi zümrüt çimenler yakut renkli kirazlar
El değmeden uçup gitti çocukluk ilk gençlik
Titrek bir sesle seslenirdi matematik öğretmeni
Musikili bir makamla yankılanırdı sesi
Elbet gelir bir daha bu günler
Ne de olsa yaşlı değildik otururduk tahta sıralarda

Oysa tren gidermiş bir daha dönmezmiş
Kururmuş solarmış geleceğe dair umutlar
Umursamazca kaygısızca yaşanmış ve bitmiş zaman
Lüle lüle kıvrım kıvrım olmuş yollar ve üstelik çukur çukur çamurlu
Uğurlamışız bir kere mazi denen yolcuyu beklemek beklemek boşyere